

РЕШЕНИЕ

№ 50

гр. София, 03.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

**ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова**

при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **10366** по описа за **2023** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“, чрез юрк. П., срещу решение № 4240/19.09.2023 г., постановено по НАХД № 7002/2023 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 23 – ти състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 21-4332-028162/04.03.2022 г., издадено от началник сектор, отдел „Пътна полиция“, СДВР, с което на Д. Л. Д., за нарушение на чл. 21, ал. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 ЗДвП е наложено административно наказание - „глоба“, в размер на 700 лева и „лишаване от право да управлява МПС“, за срок от 3 месеца.

С касационната жалба се иска отмяна на решението като незаконосъобразно и неправилно. Релевираните основания са за нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди се, че неправилно и необосновано СРС е приел, че съставения протокол по чл. 10 от Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г.) не съдържа изискваната с приложението към съответния текст информация. Напротив, съставеният протокол по чл. 10 от Наредба № 8121з-532

от 12 май 2015 г. съдържа всичко необходимо. Посочен е регистрационен номер на служебния автомобил, регистрационния номер на протокола, наименованието на областната администрация и структурното звено, видът и номера на АТСС, дата на използване, място на контрол и т.н. Изискуемата информация е отразена правилно и коректно. Моли се за отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде потвърдено НП. Претендира се заплащане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът, не се явява и не се представлява.

Ответникът – Д. Л. Д., не се явява и не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска Градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София – град, XXVII касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа страна следното:

На 14.08.2021 г., в 10.09 часа, в [населено място], по [улица]с посока на движение от [населено място] към [населено място] и до № 209, при максимално разрешена скорост 50 км/ч., за населено място, ответникът по касация Д. Л. Д. управлява лек автомобил „Ф. П.“, с рег. [рег.номер на МПС] , със скорост на движение 105 км/ч., като по този начин е превишил разрешената скорост с 55 км/ч.

След констатиране на нарушението е установен собственика на автомобила Д. И. Б., който на 23.11.2023 г. е попълнил декларация по чл. 188 ЗДвП, в която е посочил, че на 14.08.2021 г., в 10.09 часа, лекият автомобил „Ф. П.“, с рег. [рег.номер на МПС] е управляван от Д. Л. Д..

На 23.11.2023 г. Д. Л. Д. също е попълнил декларация по чл. 188 ЗДвП, с която е декларира, че той е управлявал лекия автомобил на посочения ден и час.

За констатираното нарушение е издаден АУАН № 884904/09.12.2021 г. от младши автоконтрольор при О ПП-СДВР, с който е установено нарушение на чл. 21, ал.1, вр. чл. 165, ал.2, т.6 ЗДвП, а именно превишение на разрешената за движение скорост с 55 км/ч. АУАН е съставен в присъствието на нарушителя.

Въз основа на издадения АУАН е издадено оспореното пред СРС НП № 21-4332-028162/04.03.2022 г., издадено от началник сектор, отдел „Пътна полиция“, СДВР, с което на Д. Л. Д., за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 ЗДвП е наложено административно наказание - „глоба”, в размер на 700 лева и „лишаване от право да управлява МПС“, за срок от 3 месеца.

По делото са представени удостоверение за одобрен тип средство за измерване №17.09.5126 и протокол от проверка № 60-С-ИСИС/28.09.2020 г.

Представен е протокол рег. № 4332д-40741 за използване на автоматизирано техническо средство или система, вид СПУКС № 11743ЕЕ, в който е посочена дата на използване 07.08.2021 г.

НП е връчено на наказаното лице на 18.04.2022 г.

Пред СРС са представени доказателства за компетентност на актосъставителя, както и за съставилия НП началник сектор, отдел „Пътна полиция“, СДВР.

От справка картон на водача, се установява, че на ответника по касация са съставяни множество НП /над 25 бр./, както и електронни фишове, за различни нарушения на ЗДвП.

След подадена пред СРС жалба, съдът е отменил оспореното НП с решение № 4612/30.11.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 5794/2022 г. по описа на СРС. Констатиран са нарушения в описанието на фактите и по-конкретно разминаване в датата на нарушението и номера на улицата, на който е засечено нарушението.

След касационно обжалване, АССГ с решение № 3314/19.05.2023 г., по адм.д. № 2516/2023 г. е отменил решението на СРС и е върнал делото за ново разглеждане, тъй като е констатирал неизяснена фактическа обстановка. Дадени са указания за събиране на доказателства за компетентността на актосъставителя към датата на издаване на АУАН.

При новото разглеждане на делото, СРС е постановил решение 4240/19.09.2023 г., по н.а.х.д. № 7002/2023 г., с което 23 състав на съда отново е отменил НП № 21-4332-028162/04.03.2022 г., издадено от началник сектор, отдел „Пътна полиция“, СДВР. За да отмени НП, от правна страна, СРС е приел, че е налице съществено нарушение на процесуалните правила, което сериозно накърнява правото на защита на санкционираното лице, тъй като липсва надлежно удостоверение за спазването на процедурата, обезпечаваща достоверността на отчетените с техническото средство резултати. Посочени са аргументи, че за използване на процесната мобилна система за контрол на скоростта не е съставен протокол съобразно изискванията на чл. 165, ал. 3 ЗДвП и приетата на нейно основание Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. – чл. 10. Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК.

При така установените факти, настоящият съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е решение № 4240/19.09.2023 г., по н.а.х.д. № 7002/2023 г. на СРС, с което е отменено НП № 21-4332-028162/04.03.2022 г., издадено от началник сектор, отдел „Пътна полиция“, СДВР, с което на Д. Л. Д., за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 ЗДвП е наложено административно наказание - „глоба“, в размер на 700 лева и „лишаване от право да управлява МПС“, за срок от 3 месеца.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във връзка с чл. 63в ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна, а обжалваното решение правилно като краен резултат.

Като извърши служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка, решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от Д. Л. Д. допустима жалба.

АУАН е съставен от компетентен орган – младши контролор в отдел ПП, при СДВР, а НП е издадено от началник на сектор в отдел ПП, в СДВР, надлежно упълномощени от министъра на вътрешните работи за издаване на съответните актове, в предвидената от закона писмена форма. При издаването им е спазен процесуалният ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата

акта.

Съгласно чл. 21, ал. 1 ЗДвП е въведена забрана за водачите на пътни превозни средства да превишават установената скорост в км/ч. По аргумент от чл. 21, ал. 1 ЗДвП ограничението на максимално допустимата скорост за леки автомобили в населено място е 50 км/ч. и, когато скоростта, която не следва да се превишава, е различна от тази, това се сигнализира с пътен знак (чл. 21, ал. 2 ЗДвП). В разглеждания случай е установено, че Д. е управлявал лек автомобил със скорост 105 км/ч., тоест с 55 км/ч. над разрешената скорост от 50 км/ч., което е установено и заснето с радар АТСС АRH САМ S1 № 11743ЕС.

По време на извършване на процесното нарушение, действащата разпоредба на чл. 189, ал. 4, изр. 1 ЗДвП допуска за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система по § 6, т. 65 ЗДвП (ДВ, бр.19 от 2015 г.), независимо дали е стационарно или мобилно, да се издаде електронен фиш по § 6, т. 65 ЗДвП за налагането на административно наказание – „глоба“, в размер, определен за този вид нарушение. Приета е и Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г.), която е в сила от 23.05.2015 г. С чл. 2 от нея изрично се предвижда, че стационарните и мобилните автоматизирани технически средства и системи (АТСС) заснемат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения-видеозаписи с данни за установените нарушения на правилата за движение. За тях, съгласно чл. 3 от Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. се издават електронни фишове с използване на автоматизирана информационна система.

Настоящият съдебен състав намира, че съставеният протокол за използване на АТСС от 07.08.2021 г. съдържа противоречиви данни по отношение на това дали използваното за контрол АТСС е било позиционирано в служебен автомобил на СДВР или на участък от пътя. В § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП е въведена дефиниция за АТСС, според която те са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес. Безспорно по делото се установява, че процесното нарушение е било установено с мобилно АТСС, като съгласно разпоредбата на чл. 10 от Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. за всяко използване на мобилно АТСС за контрол се попълва протокол съгласно приложението, като протоколът се попълва при всяка смяна на мястото/участъка за контрол, като при контрол във време на движение с мобилно АТСС се отбелязва началото и края на контролирания участък. Съгласно разпоредбата на чл. 11, ал. 1 от Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. за измерване на скоростта от мобилно АТСС се използват (алтернативно): 1. служебни автомобили или мотоциклети, движещи се в пътнотранспортния поток или 2. работещи на място за контрол, или 3. АТСС се разполага временно на участък от пътя. В процесния случай не става ясно с кой от трите вида АТСС се установява измерената скорост.

В случая, видно от протокол за използване на АТСС от 07.08.2021 г., приложен в административнонаказателната преписка и приобщен към доказателствените

материали по делото от СРС, се установява, че е посочен номер на служебен автомобил за разполагане на АТСС и от друга страна е посочено, че е направена дигитална снимка на разположението на уреда, която по аргумент от чл. 10, ал. 3 от Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015г., се прилага към протокола само в случаите на временно монтирани АТСС (виж т. 3 по-горе). Противоречието идва и от разпечатана снимка, на която ясно личи, че използваната камера за измерване на скоростта е поставена върху тринога поставка, т.е било е АТСС, разположено временно на участък от пътя, а не е било върху служебен автомобил или мотоциклет, движещи се в пътнотранспортния поток или работещи на място за контрол. Посоченото е от съществено значение за това спазено ли е изискването на чл. 10, ал. 3 от Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г., както и за проверка изпълнението на разпоредбата на чл. 8 от същата наредба - „При контрол на въведено с пътен знак ограничение на скоростта мястото за разполагане на АТСС се определя така, че АТСС да извършва измерване след навлизане на превозното средство в зоната с ограничение на скоростта“. В конкретния случай се касае за работа с временно разположено на участък от пътя автоматизирано техническо средство, респ. система за контрол на скоростта, като снимката има за предназначение да даде визуална представа къде точно е било поставено мобилното АТСС, за да се прецени дали това място отговаря на посоченото в протокола, и къде е било разположено мобилното АТСС спрямо посоката на сработване и позиционирането на автоматизираните технически средства и системи. Различни са изискванията при попълване на протокола по чл.10 от Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. за трите вида мобилно АТСС, които както се посочи по-горе се ползват алтернативно. Описаното разминаване внася съмнение дали приложената по делото снимка е тази, която следва да съпровожда протокол за използване на АТСС, в който е посочен номер на служебен автомобил.

Освен това, Протокол за използване на АТСС е от дата 07.08.2021 г., вписана е като дата на проверка 09.08.2021 г., а датата на нарушението в АУАН и НП, както и на направената снимка е от 14.08.2021 г. Допуснатото нарушение е от категорията на съществените процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на защита на наказаното лице и не позволяващи да се определи точната дата на нарушението.

Съобразно гореизложеното и поради липсата на касационни основания по чл. 218, ал. 2 АПК, оспореното решение, като законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4240/19.09.2023 г., постановено по НАХД № 7002/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 23 – ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

